

01-2019

Geachte heer De Nas,

Met deze brief adviseert de Klachtencommissie Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: de commissie) middels u de minister van Justitie en Veiligheid over een klacht die is ingediend tegen (-) (hierna: beklagde), ingeschreven in het Register beëdigde tolken en vertalers (hierna: Rbtv) als tolk in de talencombinaties: Nederlands <-> Arabisch (Irakees), Nederlands <-> Arabisch (Syrisch-Libanees) en Nederlands <-> Arabisch (Palestijns-Jordaans).

Verloop van de procedure

Bij e-mail van 26 november 2018 heeft de heer (-), (hierna: klager), een klacht ingediend bij Bureau Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: Bureau Wbtv) over gedragingen van beklagde. Klager heeft zijn klacht nader onderbouwd bij e-mails van 21 januari 2019 en 1 april 2019.

Bij brief van 18 april 2019 is beklagde op de hoogte gesteld van de ontvangst van de klacht en zijn klager en beklagde door de commissie uitgenodigd om in het kader van een hoorzitting op 10 mei 2019 een toelichting te geven. Klager en beklagde hebben beiden aangegeven gebruik te willen maken van het recht om te worden gehoord.

De Klachtencommissie heeft vervolgens de volgende stukken ontvangen:

- Het antwoordformulier van klager, van 24 april 2019;
- Twee e-mails van beklagde, van 29 april 2019;
- Een e-mail van klager met bijlagen, van 29 april 2019;
- Een e-mail met bijlagen van klager, van 6 mei 2019;
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 6 mei 2019
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 7 mei 2019
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 8 mei 2019
- Een e-mail met bijlagen van mr. (-), van 9 mei 2019
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 9 mei 2019.

De klacht is op 10 mei 2019 behandeld door een kamer van de commissie, die als volgt is samengesteld:

mr. P.H. Louwers, voorzitter,
drs. S.J.A.M. van den Langenberg, lid;
drs. H. Kulišánová, lid.

De commissie heeft zich bij de behandeling van de klacht doen bijstaan door mw. D. Kocylmaz als secretaris.

Het verslag van de hoorzitting is als bijlage bij dit advies gevoegd.

Na de hoorzitting zijn de volgende stukken ontvangen:

- Een e-mail met bijlagen van mr. (-), van 16 mei 2019;
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 17 mei 2019
- Een e-mail met bijlage van mr. (-), van 20 mei 2019;
- De e-mails van mr. (-), van 6 juni 2019, 7 juni 2019 en 13 juni 2019;
- Een e-mail met bijlagen van mw. (-), werkzaam (-), van 18 juni 2019;
- Een e-mail met bijlagen van mw. T(-), werkzaam bij (-), van 29 juni 2019.

Alle stukken zijn ter kennis gebracht van de andere partij.

De commissie heeft kennisgenomen van de stukken van het klachtdossier en van hetgeen zijdens klager en beklaagde tijdens en na de hoorzitting naar voren is gebracht. De commissie overweegt naar aanleiding daarvan als volgt.

De gronden voor de klacht

De klacht is naar het oordeel van de commissie als volgt samen te vatten:

1.

Beklaagde heeft gemanipuleerd met zijn woon-/vestigingsadres(sen) met het oog op het verkrijgen van zo veel mogelijk tolkopdrachten van (-), (-), (-) in (-); hij geeft verschillende adressen op, ook afwijkend van het adres in het Rbtv. Klager noemt drie adressen, één in (-) (woonplaats), (-) (vestigingsplaats bedrijf), (-) (vestigingsplaats bedrijf onder eerdere naam), en verwijst naar de adresvermelding(en) in het Rbtv;

2.

a. De (-) bevoordeelt beklaagde door hem opdrachten te geven voor dialecten waarvoor hij niet is ingeschreven, met name het Arabisch (Egyptisch), Arabisch (Libisch), Arabisch (Soedanees), Arabisch (Marokkaans) en het Arabisch (Algerijns), ten nadele van daarvoor wél beëdigde tolken die slechts weinig verder wonen dan het volgens klager fictieve adres van beklaagde, en door opdrachten van klager stelselmatig eerder te beëindigen dan die van beklaagde; dit alles heeft ook geleid tot onmin tussen klager en (een medewerkster van) de (-) – klager neemt geen opdrachten meer aan van de (-).

b. Beklaagde neemt opdrachten aan van de (-) in (-) voor talen/dialecten waarvoor hij niet is ingeschreven. Dit is stelselmatig het geval, en in strijd met artikel 2.1 (competentie) en artikelen 3.1 en 3.3 (collegialiteit) van de Gedragscode Wbtv.

3.

Beklaagde heeft een SIGV-examen op basis waarvan hij is ingeschreven in het Rbtv afgelegd bij een examencommissie waarvan hij zelf lid was. Hij was docent en dus op voorhand op de hoogte van de examenopdracht. Door zich niet terug te trekken uit de examencommissie of het examen bij een andere instelling af te leggen, heeft hij het vertrouwen in de beroepsgroep geschaad.

Verweer door beklaagde

Het verweer van beklaagde vat de commissie samen als volgt:

Ad 1

De adressen in (-) en (-) zijn correct, het zijn het woon- resp. vestigingsadres van beklaagde. In het Rbtv stond inderdaad een achterhaald adres; beklaagde was vergeten zijn adreswijzigingen ook bij het Register te melden. Hij heeft dat alsnog gedaan per 29 april 2019.

Ad 2

Incidenteel, als het om praktische redenen zo uitkomt, accepteert beklaagde verzoeken van de (-) om te tolken in een verwant dialect waarvoor hij niet beëdigd is en niet is ingeschreven in het Rbtv. Hij beschikt wel over de vereiste deskundigheid en vaardigheden om in die dialecten goed te tolken.

Ad 3

Beklaagde betwist dat hij deel uitmaakte van de examencommissie en/of dat hem de examenopdracht op voorhand bekend was.

Afzonderlijk horen, ontvankelijkheid

Beklaagde heeft een verzoek gedaan om afzonderlijk te worden gehoord, en naast zijn inhoudelijke verweer heeft hij de ontvankelijkheid van de klachten betwist, onder meer

omdat de verweten gedragingen niet zijn hoedanigheid van tolk zouden betreffen. Dit is mondeling nader toegelicht en klager heeft gereageerd.

De commissie heeft hierop na een schorsing beslist.

Het verzoek om afzonderlijk te worden gehoord werd van de hand gewezen. De hoofdregel is dat partijen in elkaars aanwezigheid worden gehoord. De meningen van partijen hebben een functie en het direct kunnen reageren op elkaars standpunten evenzeer. Beide partijen moeten kunnen volgen wat er gebeurt tijdens de zitting en de gelegenheid hebben om alles te horen en op alles te reageren. In iedere zaak is er sprake van een zekere spanning en irritatie, hetgeen inherent is aan een dergelijke inhoudelijke behandeling, maar er zijn in dit geval geen omstandigheden naar voren gekomen die maken dat moet worden afgeweken van de hoofdregel. De commissie heeft geen reden gevonden om aan te nemen dat gezamenlijk horen aan een zorgvuldige behandeling van de klacht in de weg staat.

Met betrekking tot het ontvankelijkheidsverweer heeft de commissie beslist als volgt.

Ad klachtonderdeel 1 - Beklaagde wordt verweten dat hij in strijd zou hebben gehandeld met specifieke bepalingen van de Gedragscode Wbtv door het opgeven van verschillende adressen aan opdrachtgevers voor tolkdiensten. Het behoort tot de taak van de commissie om van dergelijke klachten kennis te nemen. Dit onderdeel van de klacht heeft de commissie derhalve ontvankelijk geacht.

Ad klachtonderdeel 2a - Voor zover de klacht is gericht tegen de (-) heeft de commissie de klacht niet ontvankelijk geacht, aangezien een dergelijke klacht niet een gedraging van een beëdigde tolk of vertaler betreft en derhalve niet tot de bevoegdheid van de Klachtencommissie Wbtv behoort.

Ad klachtonderdeel 2b - De klacht dat beklagde stelselmatig opdrachten zou aannemen waarvoor hij niet is beëdigd, wordt door klager gebaseerd op artikel 3.1 van de Gedragscode inzake mededinging. De commissie heeft dit onderdeel van de klacht dan ook ontvankelijk geacht.

Ad klachtonderdeel 3 - De klacht over het examen dat door beklagde is afgelegd bij SIGV is naar de mening van de commissie niet ontvankelijk, omdat het feit zich reeds in 2015 heeft voorgedaan. De klachtencommissie hanteert een termijn van een jaar voor het indienen van klachten, tenzij er bijzondere redenen zijn waardoor de klacht niet binnen die termijn kon worden ingediend. Zodanige redenen zijn niet aangevoerd of gebleken. Ten overvloede: het is nog maar de vraag of deze kwestie überhaupt aan de Klachtencommissie Wbtv moet worden voorgelegd en niet aan SIGV.

Inhoudelijke behandeling

Feiten

Uit de stukken en het verhandelde op de hoorzitting is, voor zover hier van belang, voor de commissie onder meer het volgende komen vast te staan:

Ad klachtonderdeel 1

De commissie heeft aan de hand van de stukken, het verhandelde op de hoorzitting en de nadien van beide partijen en van derden nog ontvangen nadere informatie met betrekking tot de door beklagde gehanteerde adressen het volgende kunnen vaststellen.

Beklaagde heeft aan (-) en aan de (-) in de periode vanaf 2015 de volgende adressen opgegeven:

(-)

In het Rbtv is tot 29 april 2019 het adres te (-) ingeschreven geweest. Beklaagde heeft verklaard dat dit een nalatigheid zijnerzijds is geweest. Hij vergat zijn adreswijzigingen, behalve bij de (-) en bij (-), ook in het Rbtv aan te passen. Dat heeft hij op 29 april 2019 alsnog gedaan, toen hij door de onderhavige klachtzaak zich van zijn nalatigheid bewust werd.

Over deze adressen heeft beklagde, zakelijk weergegeven, onder meer het volgende verklaard.

- Het adres in (-) was de woning die beklagde heeft gekregen om dicht bij zijn zoon te kunnen zijn, geboren uit een eerder huwelijk.
- Het adres in (-) is de woning van degene die sinds augustus 2015 de echtgenote is van beklagde, waar hij vanaf september 2015 hoofdzakelijk verbleef. Tussentijds is er nog een periode van enige verwijdering geweest tussen beklagde en zijn echtgenote, in die periode keerde hij terug naar het adres in (-), ook woonde hij tijdelijk bij een vriend in (-). Deze moeilijkheden zijn overwonnen en beklagde en zijn echtgenote kochten omstreeks oktober 2017 een woning in (-), die echter ingrijpend moest worden verbouwd.
- Tot de zomer van 2018 woonde beklagde met zijn echtgenote op het adres in (-), in afwachting van de voltooiing van de verbouwing van het huis in (-). In deze periode heeft beklagde het adres in (-) als woon- en vestigingsadres gehanteerd.
- In de zomer van 2018 zijn beklagde en zijn echtgenote daadwerkelijk in (-) gaan wonen.
- Per 1 augustus 2018 liet beklagde het adres in (-) inschrijven in het handelsregister als vestigingsadres van zijn onderneming.

Naast de woonadressen heeft beklagde dus ook zakelijke adressen geregistreerd, te weten het adres in (-) tot 31 oktober 2017, het adres in (-) vanaf die datum tot 1 augustus 2018, en sindsdien het adres in (-).

Uit informatie ontvangen van (-) en van de (-) is het volgende gebleken.

(-) registreert het adres dat de tolk opgeeft. Het maakt daarbij niet uit of het gaat om een woonadres of om een vestigingsadres, dat is ter keuze van de tolk. Er vindt geen controle plaats. Bij het vergeven van opdrachten wordt als eerste criterium gezocht op de taal die daarvoor nodig is en de beëdiging, en vervolgens op reisafstand van het (opgegeven) adres naar de locatie waar de tolkwerkzaamheden moeten plaatsvinden. Ook voor de reiskosten is het opgegeven adres bepalend.

(-) registreert het woonadres van de tolk. Er vindt (tegenwoordig) stelselmatig controle plaats op de opgegeven woonplaats door overlegging van een uittreksel uit de Basisregistratie Personen (BRP) te verlangen. Hierover staat in de Algemene Betalingsvoorwaarden, die bij iedere opdracht aan de tolk worden toegezonden: "wijzigingen in brongegevens zoals naam, adres, woonplaats, btw-nummer of -plicht en bankgegevens levert u aan bij uw coördinator tolken van de (-) zodra de gegevens bij u bekend zijn. Een wijziging in uw adresgegevens moet zijn voorzien van een uittreksel van de Basisregistratie Personen."

Bij het vergeven van de opdracht door de (-) komt via het systeem SmartFlow de registertolk die het dichtst bij de tolklocatie woont het eerst in beeld. Deze wordt behoudens bijzonderheden dan benaderd voor de opdracht. Ook voor de reiskosten wordt het woonadres aangehouden.

Ad klachtonderdeel 2b

Het is vaak voorgekomen dat de (-) beklaagde heeft ingeschakeld met name voor het tolken van besprekingen van vreemdelingen met advocaten ten behoeve van de correcties en aanvullingen op gehouden gehoren door de (-). Dit gebeurde met name als beklaagde toch al in het gebouw (-) aanwezig was vanwege andere tolkwerkzaamheden, en ook in gevallen waar het een taalcombinatie betrof waarvoor beklaagde niet beëdigd was. Blijkbaar was het voor de (-) praktisch om dit zo te doen, en niet speciaal een voor de betreffende taalcombinatie wel beëdigde tolk op te roepen.

Het is voor de commissie niet exact duidelijk geworden in hoeveel gevallen dit zich voordeed, maar er was wel sprake van een patroon. Er zijn door de bank genomen ongeveer tien van dergelijke gesprekken voor correcties en aanvullingen per dag. Een belangrijk deel daarvan is dan in een van de talencombinaties waarvoor beklaagde is beëdigd, maar er zijn er ook bij die andere dialecten betreffen. Beklaagde spreekt van de noodzaak om soms pragmatisch te zijn, en haalt daarbij aan dat hij, mede als docent bij (-), een zodanige ervaring en deskundigheid heeft dat hij dergelijke opdrachten, ook al vallen zij niet binnen de dialecten waarvoor hij is beëdigd op een verantwoorde wijze kan uitvoeren. Hij tekent hierbij aan dat de opdrachten die hij op deze wijze aanneemt, veelal betrekking hebben op simpele zaken, bijvoorbeeld in het kader van 'Dublin hoppers'. Als het een meer inhoudelijk karakter heeft, zegt beklaagde de opdracht te weigeren.

Ook (-), de partij die zorgt voor de inzet van tolken, werkt volgens klager op een praktische wijze, door één tolk in de talencombinatie Arabisch (Syrisch-Libanees) <-> Nederlands in te zetten voor verschillende verhoren op een hele dag.

De (-) roept meestal vijf tot tien tolken op per dag, de (-) volstaat dus vaak met het oproepen van één tolk voor de hele dag. En dat was tot voor kort meestal de beklaagde.

Doordat klager zich hierover bij de (-) heeft beklagd, is de gewraakte gang van zaken sinds december 2018 niet meer, of minder vaak aan de orde.

Beoordeling

Ad Klachtonderdeel 1

De bovengenoemde feiten leiden tot een **gegronde klacht** wat betreft klachtonderdeel 1.

Vanwege de werkwijze van de (-) en van (-) zijn voor de beoordeling van de onderhavige klacht uitsluitend relevant de adressen die bij deze instanties zijn geregistreerd.

- (-) Bij de (-) stond beklaagde geregistreerd in (-) van 1 april 2016 tot 22 oktober 2018, terwijl zijn feitelijke woonadres in die periode vanaf februari 2017 tot de zomer van 2018 in (-) was, en sinds (oktober?) 2017 het adres in (-) was opgenomen in de Basisregistratie Personen. Dit laatste was het bij de (-) doorslaggevend adres voor wat betreft de oproepvolgorde als tolk. De afstand van (-) naar (-) is 30 km, de afstand van (-) naar (-) bedraagt 66 km, evenals de afstand naar het adres in (-).

Voor wat betreft de inschrijvingen bij de (-) ziet de commissie op grond van het vorenstaande niet in dat er zou zijn gemanipuleerd met adressen. Het feitelijke woonadres van beklaagde week in bepaalde perioden weliswaar af van het adres waarmee hij bij de (-) geregistreerd stond, maar de bij (-) gehanteerde adressen leidden niet tot een voordeliger locatie en tot eerdere oproep als tolk in (-).

- (-) Bij (-) werden de door beklagde opgegeven adressen gehanteerd. Daarbij ging het in de periode maart 2016 – februari 2017 om (-) (met een korte uitstap naar -), in de periode van februari 2017 tot 1 augustus 2018 om (-) en sindsdien om de bedrijfsvestiging in (-). Het adres in (-) heeft beklagde aan (-) niet opgegeven anders dan als postadres, hoewel dit zijn officiële BRP woonplaats was sinds oktober 2017.

Beklaagde heeft gedetailleerd verklaard over de achtergronden van zijn feitelijk verblijf, deels met zijn echtgenote, op het adres in (-). De commissie ziet geen reden om aan de juistheid van dat relaas te twijfelen en de commissie neemt dus aan dat beklagde in de betreffende periode feitelijk heeft gewoond in (-). Het enkele feit dat dit adres 'gunstiger' (dichter bij (-)) is gelegen dan (-) of (-) maakt dat relaas niet minder geloofwaardig. De opgave aan (-) van (-) als te hanteren adres acht de commissie niet onjuist. (-) kent immers niet de regel dat een formele situatie, zoals het BRP adres (-), bepalend is. Wel mag van de tolk worden verwacht dat hij een reëel adres opgeeft, dat correleert met reistijd en reiskosten. Ten aanzien van het verblijf in (-) is niet van het tegendeel gebleken.

Blijft ter beoordeling de opgave aan (-) van het bedrijfsadres te (-) ingaande 1 augustus 2018.

De commissie stelt voorop dat het tolken en vertalers vrij staat, hun werkzaamheid uit te oefenen vanuit een onderneming. De plaats van vestiging van die onderneming is eveneens een zaak die de ondernemer zelf bepaalt aan de hand van de criteria welke hij/zij van belang acht. Dat heeft beklagde ook gedaan sinds 1 juli 2015 (en eerder), en wel aanvankelijk onder de naam (-), gevestigd aan het adres te (-) en vanaf 31 oktober 2017 aan het adres in (-). Per 1 augustus 2018 is de onderneming onder het zelfde KvK-nummer voortgezet onder de naam (-), waarbij als vestigingsadres werd ingeschreven het onderhavige adres in (-).

Beklaagde heeft dit vestigingsadres in (-) ook opgegeven bij (-). Als gevolg daarvan is bij oproepen voor tolkopdrachten in (-) de geldende reisafstand zodanig, dat beklagde voor de taalcombinaties waarvoor hij is beëdigd in principe als eerste of één van de eersten voor oproeping in aanmerking zal komen.

Nu (-) het aan de tolken overlaat een juist adres op te geven (geen controle), en daarbij aan de tolk ook de vrijheid laat een woonadres of een vestigingsadres op te geven, wordt aan de tolken een ruime marge geboden om een 'gunstig' adres op te geven. Het is aan tolken niet verboden om van die marge gebruik te maken. Daarbij zullen zij zich wel integer dienen te gedragen. Dit vloeit voort uit artikel 3.1 van de Gedragscode Wbvtv, en zelfs reeds uit het algemene artikel 1.1 van de Gedragscode.

De vraag waarvoor de commissie zich nu gesteld ziet, is dan ook of het door beklagde aan (-) opgegeven vestigingsadres te (-) moet worden beschouwd als een werkelijke bedrijfsvestiging.

De Kamer van Koophandel hanteert voor inschrijving van een bedrijfsvestiging in een verzamelgebouw niet zozeer een feitelijke als wel een meer formele benadering, een huurcontract volstaat:

“Blijkt uit het huurcontract dat je permanent kantoorruimte of een bureau op het adres huurt, dan mag je dit als je bezoekadres inschrijven in het Handelsregister. Dit wil niet zeggen dat je altijd aanwezig moet zijn, maar dat je de mogelijkheid hebt om permanent aanwezig te zijn.”

Dat neemt naar de mening van de commissie niet weg dat het enkele aangaan van een huurcontract met het oog op het verwerven van een gunstiger plek in het oproepsysteem van (-) zonder dat er sprake is van een reële bedrijfsvestiging, niet in overeenstemming is met de van tolken te verlangen integriteit ook in relatie tot hun collega's.

De commissie heeft derhalve onderzocht of dat in dit geval aan de orde is: is er hier sprake van een reële bedrijfsvestiging?

Ter beoordeling daarvan zijn onder meer de volgende elementen uit het dossier van belang:

- Het uittreksel uit het handelsregister waarin het adres in (-) staat vermeld als het vestigingsadres van de onderneming van beklaagde
- De verklaring gedateerd 25 juli 2018 van de exploitant van het bedrijfsverzamelgebouw "Business Park (-)" waarin dat adres zich bevindt, en op basis waarvan dat adres is opgenomen in het handelsregister, luidende:
"dat [Beklaagde] h.o.d.n. [...] gerechtigd is tot gebruik van voornoemd bedrijfspand en derhalve het verzoek tot vestiging in het register van de kamer van koophandel gerechtvaardigd is."
- De huurovereenkomst met betrekking tot dat adres waaruit onder meer blijkt:
  - o Het contract is ongedateerd
  - o De huurovereenkomst betreft *"de bedrijfsruimte (...) gelegen (-), deel van verzamelkantoor inclusief bureau, stoel en computeraansluiting"*, elders in het contract nader beschreven als *"een kantoor waarin zich flexibele werkplekken bevinden. Dat betekent dat er meerdere huurder (sic) in de ruimte aanwezig kunnen zijn. Bij de huurprijs is inbegrepen het gebruik van de vergaderruimte en de algemene ruimten zoals toiletten en de keuken."*
  - o In de huurovereenkomst is niet opgenomen welke specifieke kamer het betreft.
  - o Het artikel in de huurovereenkomst waar ingevuld moet worden waarvoor het gehuurde zal worden gebruikt, is blanco gelaten.
  - o Het contract vermeldt dat de overeenkomst is aangegaan voor de duur van drie jaar, ingaande op (-), daarna voorzetting van jaar tot jaar.
  - o De huurprijs bedraagt € 500 per jaar exclusief btw, betaalbaar achteraf en voor het eerst op (-).
- De verklaring van beklaagde dat hij de kantooruimte heeft willen huren als ondernemer om zijn bedrijf draaiende te houden en omdat hij ook cursussen wil organiseren, hetgeen hij op dit moment nog niet doet.
- De verklaring van beklaagde dat hij niet dagelijks, maar wel wekelijks in het pand aanwezig is, en dat hij onbeperkt gebruik mag maken van het kantoor. Hij kan er soms een vertaalopdracht uitvoeren.

Gegeven is dat (-) afgaat op de opgave van de tolk van het te hanteren adres, en dat het voor hen om het even is of dat een privé adres of een zakelijk adres is. De tolk

heeft als vestigingsadres voor zijn onderneming bij de Kamer van Koophandel het adres in (-) opgegeven.

De Kamer van Koophandel schrijft zo'n adres in op vertoon van een huurovereenkomst waaruit blijkt dat er permanent van de betreffende ruimte gebruik gemaakt kan worden. Het is niet nodig dat daarvan ook daadwerkelijk permanent gebruik gemaakt wordt. En er vindt geen controle plaats. Hier heeft de Kamer van Koophandel het adres ingeschreven op de enkele schriftelijke mededeling van de verhuurder dat het adres klopt en zakelijk is. Op haar beurt neemt (-) dit adres op in haar bestand.

Beklaagde zegt dat zijn onderneming daar is gevestigd, dat daar de post aankomt en dat hij daar wekelijks is, bijvoorbeeld om een vertaalopdracht uit te voeren. Van het geven van cursussen, een bedrijfsdoel dat overigens al ingeschreven stond in een oud uittreksel uit de 90er jaren, is het nog niet gekomen. Hij bewaart er geen spullen en hij gebruikt de computer niet. Beklaagde heeft geen reëel gebruik van die kantoorruimte beschreven.

Het gebruik van die ruimte is aldus zo minimaal dat er geen objectieve, zakelijke reden is aan te wijzen om de onderneming daar te vestigen en daarvoor geld uit te geven, of het zou moeten zijn het verwerven van een hoge plaats op de oproeplijst van (-) teneinde zoveel mogelijk opdrachten in (-) in de wacht te slepen.

Het feit dat het lukt om bij de Kamer van Koophandel zo'n adres in te schrijven, of het feit dat (-) genoeg neemt met de enkele opgave van een adres door de tolk, kortom: het enkele feit dat het kan, maakt nog niet dat het ook in de haak is en strookt met hetgeen van een beëdigd tolk mag worden verwacht. Dit geldt zeker ook voor een beëdigde tolk/vertaler die, zoals beklagde, al geruime tijd als docent aan studenten zijn kennis doorgeeft en als zodanig een voorbeeldfunctie heeft.

De commissie plaatst hierbij de kanttekening dat naar haar indruk de wijze waarop (-) volgens haar opgave aan de commissie omgaat met de voor tolkopdrachten te hanteren adressen meer ruimte biedt voor manipulatie dan wenselijk en nodig is. Het systeem dat de (-) hanteert (BRP adres) lijkt ook logischer: het zal meestal vanuit het woonadres zijn dat de tolk zich moet verplaatsen naar de tolklocatie. Bovendien heeft het hanteren van het woonadres het voordeel dat er een betere mogelijkheid tot verificatie zal zijn, met duidelijker criteria en met minder ruimte voor oneigenlijke opgaven zoals hier.

De handelwijze van beklagde leidt tot een vervalsing van de mededinging en is niet te rijmen met het nastreven van een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen (artikel 3.1 Gedragscode). Hij heeft zich een oneigenlijk voordeel verschaft.

De commissie is op bovenstaande gronden van mening dat dit klachtonderdeel **gegrond** is.

Ad Klachtonderdeel 2B

Gegeven is dat de (-) met enige regelmaat aan beklagde heeft verzocht om tolkopdrachten te doen voor talencombinaties waarvoor hij niet is beëdigd.

Bezien vanuit de (-) als afnemer lijkt dit niet in overeenstemming met de afnameplicht uit hoofde van artikel 28 Wbtv, maar dat is hier niet, althans niet direct aan de orde.

Moest beklagde deze opdrachten weigeren? Daartoe is een tolk gehouden indien hij de opdracht niet naar behoren zou kunnen verrichten, wegens onvoldoende kennis en/of bekwaamheid (artikel 4 Gedragscode). Beklaagde heeft ter zake verklaard dat hij deze opdrachten in andere talencombinaties alleen aannam wanneer het geen gecompliceerde verhoren of gesprekken waren, zodat hij de kwaliteit van zijn werk kon blijven garanderen. Daarbij verwijst hij naar zijn jarenlange ervaring als docent met studenten die vaak andere dialecten spreken. Meestal ging het om korte gesprekken met 'Dublin-hoppers', die neerkwamen op een enkele mededeling, aldus beklagde. Er is de commissie niet gebleken dat beklagde niet tegen de betreffende opdrachten opgewassen was, zodat er geen grond is voor een op artikel 4 Gedragscode gebaseerde klacht.

De commissie wijst er nog op dat in artikel 2.1 Gedragscode wél wordt verboden opdrachten aan te nemen waarvoor tolken/vertalers de vereiste (taal-)kennis en bekwaamheid niet bezitten, maar niet waarvoor zij niet zijn beëdigd.

Voorts is de commissie van mening dat beklagde niet verantwoordelijk is voor het oproepingsbeleid van de (-) en/of (-). De commissie overweegt dat de (-) en (-) geacht moeten worden te weten voor welke talen beklagde beëdigd is. Het gaat de commissie te ver om te oordelen dat onder de onderhavige omstandigheden beklagde opdrachten die de (-) om praktische redenen aan hem gaf, had moeten afwijzen. Hierbij weegt de commissie mee, dat klager of andere collega's beklagde niet hebben geconfronteerd met hun onvrede over de gang van zaken. Dat lag wel op hun weg, mede gezien artikel 5 van de Gedragscode.

Bovendien stonden er voor de collega-tolken, waaronder klager, andere wegen open om te bevorderen dat de Raad zich zou houden aan de afnameplicht. Deze weg is door hen ook bewandeld met als gevolg dat de gewraakte situatie zich reeds sinds december 2018 niet meer voordoet. Zo bezien is dit klachtonderdeel achterhaald.

Naar de mening van de commissie is dit klachtonderdeel daarom **ongegrond**.

Advies

Ad klachtonderdeel 1

De commissie adviseert, dit klachtonderdeel gegrond te verklaren. Beklaagde heeft met gebruikmaking van de marges die de gehanteerde systemen bieden de grenzen opgezocht van wat toelaatbaar is, en is daarbij te ver gegaan. Het vestigingsadres dat hij bij (-) heeft opgegeven kan niet worden beschouwd als een reëel adres dat past bij het gebruik dat daarvan door (-) wordt gemaakt. Het geeft beklagde een oneigenlijk voordeel ten opzichte van zijn collega's. Zijn gedraging is in strijd met de artikelen 3.1 en 1.1 Gedragscode Wbtv.

Vooraf vanwege de marges die de gehanteerde systemen toch open laten adviseert de commissie om thans te volstaan met een waarschuwing, dit echter onder de uitdrukkelijke vermelding dat van beklagde wordt verlangd dat hij binnen één maand na uw besluit de situatie aanpast aan hetgeen uit dit advies en het besluit volgt, zodanig dat niet langer sprake zal zijn van een oneigenlijke situatie zoals in dit advies beschreven, en het te hanteren adres reëel is en passend voor het gebruik dat (-) daarvan maakt. Mocht beklagde hieraan niet voldoen, dan ligt het in de rede dat naar aanleiding van die constatering een nieuwe klacht wordt ingediend.

Ad klachtonderdeel 2b

Op de gronden en overwegingen zoals hiervoor vermeld adviseert de commissie dit klachtonderdeel ongrond te verklaren.

Overschrijding adviestermijn

De klacht is op 26 november 2019 ingekomen bij Bureau Wbtv. De klachtencommissie behandelt een klacht op grond van art. 23 Wbtv binnen zes weken na de ontvangst van een klacht en kan de termijn vervolgens met vier weken verlengen.

Op 17 december 2019 is klager verzocht om een nieuwe klachtbrief in te dienen waarbij de klacht wordt toegespitst op de in het Rbtv geregistreerde tolk en/of vertaler en te geven op welke wijze de tolk en/of vertaler daarmee de Gedragscode Wbtv heeft geschonden. Naar aanleiding van de gevraagde informatie heeft klager op 18 december 2019 gereageerd. Omdat de klacht op dat moment nog niet voldeed aan de formele vormvereisten, is klager op 21 januari 2019 in de gelegenheid gesteld om zijn klacht aan te vullen. Na de ontvangen aanvulling van de klacht door klager op 1 april 2019, zijn klager en beklaagde opgeroepen op 18 april 2019 voor de hoorzitting van 10 mei 2019.

Namens beklaagde is door mr. (-) verzocht om de zitting van 10 mei 2019 te verzetten naar een andere datum. Namens de Klachtencommissie is besloten om de hoorzitting alsnog doorgang te laten vinden.

Op 10 mei 2019 zijn klager en beklaagde gehoord over de klacht. Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting, is door de Klachtencommissie nadere informatie opgevraagd bij (-) en (-).

Op 18 juni 2019 heeft de Klachtencommissie de gevraagde informatie ontvangen van (-). Op 26 juni 2019 is de gevraagde informatie van (-) ontvangen.

Door al deze omstandigheden heeft de commissie de minister niet binnen de gangbare wettelijke termijnen over de klacht kunnen adviseren. Nu de in de Wbtv genoemde termijnen slechts termijnen van orde betreffen, meent de commissie dat aan de overschrijding daarvan in dit geval geen consequenties behoeven te worden verbonden.

Tot slot

Klager en beklaagde zullen van de commissie een afschrift van dit advies ontvangen.

De commissie stelt het op prijs te zijner tijd te vernemen op welke wijze de klacht door het Bureau Wbtv is afgehandeld.

Wij vertrouwen erop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd. Voor eventuele nadere informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat van de commissie, bereikbaar onder bovengenoemd telefoonnummer en e-mailadres.

Hoogachtend,
de Klachtencommissie Wbtv

D. Kocyilmaz
secretaris

mr. P.H. Louwers
voorzitter

Bijlage bij het advies van de Klachtencommissie Wbtv

Toepasselijke artikelen uit de Gedragscode voor tolken en vertalers in het kader van de Wbtv (september 2009)

1.1. Algemeen

Tolken en vertalers gedragen zich zodanig dat het vertrouwen in de beroepsgroep waartoe zij behoren en in hun eigen beroepsuitoefening niet wordt geschaad, ook wanneer zij niet beroepshalve optreden.

2.1. Competentie

Tolken en vertalers nemen uitsluitend opdrachten aan waarvoor zij de vereiste (taal-)kennis en bekwaamheid bezitten.

3.1. Mededinging

Tolken en vertalers onthouden zich van onderlinge overeenkomsten en feitelijke gedragingen die ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt verhinderd, beperkt dan wel vervalst. In het belang van de opdrachtgevers en de beroepsgroepen streven tolken en vertalers naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen.

3.3. Wederzijdse ondersteuning

Tolken en vertalers verlenen elkaar zoveel mogelijk ondersteuning. Desgevraagd verwijzen ze een opdrachtgever naar een voor een specifieke opdracht deskundige en bekwame collega indien die opdracht hun niet past.

4.1. Opdrachtaanvaarding

Het staat tolken en vertalers vrij een opdracht al dan niet te aanvaarden, behoudens wettelijke verplichtingen. Zij weigeren echter altijd een opdracht indien zich zwaarwegende redenen hiertoe voordoen, waaronder in ieder geval begrepen is wanneer er risico bestaat van belangenverstremming, indien zij het vermoeden hebben dat hun werk zal worden gebruikt voor onwettige en/of oneerlijke doeleinden of indien zij zich ervan bewust zijn dat zij de opdracht niet naar behoren zullen kunnen verrichten, wegens onvoldoende kennis en/of bekwaamheid, werkomstandigheden en/of bedongen afleveringstermijn, dan wel wegens gewetensbezwaren omtrent het onderwerp van de te vertolken situatie of te vertalen tekst. In geval van weigering van een opdracht stelt de tolk of vertaler de opdrachtgever hiervan onverwijld in kennis.